

**Gezangen ter zilvere bruilofte van den heere
Jacobus de Vos, en mejuffrouwe Katharina van
de Ryp**

**gevierd binnen Haarlem, den 13den van gras-maand,
1723**

bron

Gezangen ter zilvere bruilofte van den heere Jacobus de Vos, en mejuffrouwe Katharina van de Ryp. Joannes Oosterwyk, Amsterdam 1723.

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_vos002vose01_01/colofon.htm

© 2005 dbnl

Uitlegging van het huwelyks tafereel.

Dit çierlyk Tafereel vertoont *twee Echtgenooten*,
 Door Godtsvrucht, Liefde, en Trouw, met zegen overgooten,
 Die hunne *Liefde-mirt*, naa Vyf-en-twintig Jaar,
 Door *Hymen* zien gewyd op 't heilig *dankaltaar*:
 Ten teken, dat hunn' trouw, als de onverwelkb're blaëren
 Der mirt, haar kracht behield, sinds hun gezegend paaren.

Des *Bruigoms Moeder* die het zilver feest beleeft,
 Vernieuwt haar zegen, en dankt Hem die alles geeft.
 De *trouw der Dochter*, met haar *lief*, haar ziels beminden,
 Die door een zoete *Spruit* hun huis gezegend vinden,
 Bekroonen 't deftig Paar, dat hen op 't deugdspoor leidt,
 Met eene *zegenkroon* van liefde en dankbaarheid.

Om hoog zyn *Baucis* en *Filémon*, die *twee Goden*
 Als reizigers vermomd, gerak en spyze boodden,
 Waardoor hun kleine hut gemaakt van leem en hout,
 Een marm'ren tempel werd, verçierd met glansryk goud,
 Waarna zy op hun wensch, in d'ouderdom ontslaapen,
 In een hoogen *Eik* en *Linde* zyn herschapen;
 Zo Triumfeert de deugd, en wordt in 't eind vergood:
 Want *die den hemel dient zal leeven naa zyn dood*.

De *Spaarenstroom* en 't *Meer*, die zacht te samen vloeijen,
 Doen door de Bleekery, den *Weedashandel* bloeijen,
 Ten zegen van hun huis, en Haarlems vruchtb're streek,
 Verçierd met Bosch en berg, en klaare duinvalbeek,
 Die vrolyk juichen, nu DE VOS zyn zielsvriendinne,
 Zyn VAN DE RYP omhelst, en hunne Huuwlyksminne
 Twee *wierookvaaten* met een dankbaar hart ontsteekt;
 Opdat de zuiv're deugd gevoed werde en gequeekt,
 Ten voorbeeld van het kroost uit hunnen Echt gebooren,
 Gezegend met de *vrucht uit Amaltheaas hooren*.
 Zo strekt de *Vreedepalm* 't çieraad van 't deftig Paar,
 En werd' met Goud verçierd naa Vyf-en-twintig jaar.

P. LANGENDYK.

Ter zilvere bruilofte van den heere Jacobus de Vos, en mejuffrouwe Katharina van de Ryp.

HET zilver feest, dat weinigen gebeurt,
Beschenkt dit Paer met onwaerdeerbren zegen
En heil en vreê, door tweedragt nooit gescheurt,
En voorspoedt van des hemels hant verkregen.
Geen Hymen wekt nu myne Poëzy,
Geen Helikon, waer van de dichters droomen,
Ontvonkt myn geest, nu al de maegschap bly
Om dit geluk te zamen is gekomen:

Maer liefde rein van wit en rein van zin,
 Die KATHARINE aen JAKOB heeft verbonden
 En nog verbint door onderlinge min;
 De liefde, die hen leide naer de sponden.
 De Kuisheit, die het bedde heeft gespreit,
 Dat beide de gelieven zou ontvangen,
 Bestiert myn wit, gelyk de Zedigheit,
 Die bloozen deed de maegdelyke wangen.
 Godvruchtigheid, van vlekken steeds bevryt,
 Die 't hart van Bruit en Bruidegom beheerde,
 Deelt in dit lot, en voelt zich zelf verblyt
 Om 't Echtgeluk dat meenig Paer ontbeerde.
 Nu juicht het al: de vreugt bestraelt het hart
 Van KOPS met zyn beminde gemalinne,
 De zuivre vreugt, onaengeraekt van smart.
 Het eenigh pant van hunne huwlyxminne,
 Het minzaem kint MARIA voelt een gloet
 Van blyschap in zyn hart en aedren spelen,
 En eenen trek in 't kinderlyk gemoedt,
 Als wilde 't in deze echtvermaken deelen.
 Nu juicht het huis van THEZING en het huis
 Van BLAEUPOT, en erkent de zegeningen,

Die JAKOB en zyn Bruit bevryt van kruis
En droeve smart door Godts genade ontvingen.
Bedrieg ik my? of voelt gansch Bloemendael
Met Haerlem té gelyk een ander leven?
Een jeugt verjongt de boomen altemael.
De koude schynt ons vroeger te begeven.
De Zegenaer die met zyn wyzen raedt
De huizen vest, en onheil af kan weren,
Bewaere 't Paer nogh lang in dezen staet.
Zoo moet in Gout dit Zilver eens verkeeren.
Zoo moet DE VOS en KOPS met al 't geslacht
Door hunne deugt in huisgeluk beklyven,
By elk om hun weldadigheid geacht,
En langen tydt in elx geheugen blyven.

D. VAN HOOGSTRATEN.

Ter zilvere bruilofte van den heere Jacobus de Vos, en mejuffrouwe Katharina van de Ryp.

Wie kan den vluggen loop des snellen tyds bevatten,
Die dierbaarste aller schatten
Waar van we één oogeblik, het zy in vreugd en pyn,
Slegts maar bezitters zyn?
Ja de eene tydstip word van de andere ingezwolgen;
Die was en na zal volgen
Staan niet in onze magt; want de eerste keert nooit weêr
De laatste zal, hoe zeer
M'er naar verlangt, misschien ons niet gebeuren mogen:
Wat baat all' 't ydel poogen?

Ons leven, ons verstand, ons oordeel en begrip,
 Hangt af van eenen stip.
 'k Beroep my op u zelf, eerwaardige Echtgenooten,
 Met zegen overgooten,
 Gy weet het hoe de tyd, die voort rent zonder toom,
 Voorby vloeit als een stroom;
 Voor vyfentwintig jaar zag u 't verrukk'lyk Spaaren
 Voor 't huw'lyks-outer paaren,
 Met algemeen gejuich en uitgelaaten vreugd
 Der Kenmerlandsche jeugd,
 Die kranssen vlogt van de eëlste en uitgeleezen bloemen
 Waar op uw streek kan roemen:
 Die dag, die blyde dag, die uw geheugenis
 Noch niet ontvloogen is,
 Is echter reeds met zo veel' duizenden vervloogen:
 Nu schenkt het Alvermogen
 U deezen Zilv'ren dag die vrolykheid verwekt,
 En 't hert naar boven trekt
 Om de Oppermajesteit met opgeheeven' klanken
 Voor zulk een gunst te danken:
 Ja waarlyk eene gunst die menig man en vrouw,
 Door al te vroegen rouw,
 Niet mag gebeuren in dit wisselvallig leven;
 Dies is 't elk niet gegeven.

Met u gelyk te staan in dit gewigtig stuk:
 Hoe groot is uw geluk?
 Gy ziet uw Moeder in de winter van haar leven,
 Heer VOS, door vreugd gedreven,
 U uit een teed're zucht omhelzen in deez' stand;
 Zy kust uw dierbaar pand,
 En spreekt: 'Gezegend zy dit Zilverfeest, myn kind'ren;
 Nooit moet uw heil vermind'ren;
 't Verkeere, is 't voor u best, door Hem die 't all' beschouwt,
 Eens op zyn' tyd in goud.
 Gy ziet uw dierbaar pand en de eenigste uwer erven,
 Wiens luyster nooit zal sterven,
 Verbonden aan Heer Kops, die door zyn Twyndery,
 Een gantsche maatschappy,
 Van huisgezinnen weet hun onderhoud te geven:
 Dat 's ook voor and'ren leven
 Zo wel als voor zich zelfs; dit bouwt de steden vast
 Door 't dragen van hun last:
 Dies weet hy schatten door het Garen te vergaëren,
 't Is ook tot heil van 't Spaaren,
 Dat zulke handelaars in 't garen gaarne ziet
 Daar 't voordeel van geniet.
 Gy ziet reeds uit hun' Echt een lief'lyk spruitje bloejen;
 De Hemel laat het groejen.

In eerbaarheid en deugd, gelyk een flonkerlicht
 Vol glans voor elks gezicht.
 Gy ziet uw huis vervult met blyken van Gods zegen,
 Door Hem alleen verkregen,
 En uwe wakk're vlyt, die middelloorzaak is
 Van elks behoudenis
 Gy zyt vermaagschapt aan de deftigste geslagten,
 Die ieder hoog moet achten.
 Vernieuwde Bruid, gy ziet uw Zusters in 't verbond
 Verknogt op vasten grond
 Aan Thesing, vol beleid, aan Blaaupot, hoog in achting,
 Voldoende aan elks verwagting,
 Twee zuilen, daar de Beurs van Amsteldam op rust,
 Die naar hun' wensch en lust,
 In volle vrolykheid nu met hun Zielsbeminden,
 Op 't Feest zich laten vinden,
 Op welkers Zilvermaal en Echt ik aan het Y
 Eens zong vernoegt en bly.
 ô Zilv're dag, wat doet de zon al schoone straaLEN
 Van blydschap op u daalen!
 ô Echtgenooten! die verheugt zyt en vernoegt.
 In 't lot u toegevoegt.
 Blank is het zilver, maar noch blanker zyn de zeden
 Die uw gemoed bekleeden.

RYP is de muscadel, maar ryper is uw deugd
Die hert en ziel verheugt.
Uw Lent' gaf bloemen, maar de Herfstmaand van uw dagen
Geeft vruchten naar behaagen,
Door welkers smaak vol geur en kracht, gy word gevoed
Tot welstand voor 't gemoed.
Gezegend is uw stand, ô welvereende menschen!
Wat valt 'er meer te wenschen
Dan 't eenige, daar ik in 't eind meê sluiten zal?
Dat zonder ongeval
Gy 't Goude feest, gelyk dit Zilv're meugt beleeven:
Noch will' de Alwysheid geeven
Dat ge uw ligchaamen, door de dood in 't graf gedaalt,
Ja zelfs tot stof vermaalt,
Waar van uw Weed-as, daar gy voordeel uit kunt trekken,
Kan eene schets verstrekken,
Meugt zien verheerlykt en onsterfflyk overkleed,
Daar 't eeuwig Bruiloftsfeest van tyd noch uren weet.

C^L. BRUIN.

Ter zilvere bruilofte van den heere Jacobus de Vos, en mejufvrouwe Katharina van de Ryp.

SPan, Kenn'mer zangeres, aan d'oever van het Spaaren
De zilv're Bruiloft snaaren.
Vlecht versch ontloken kruid,
Zo onverwelk'lyk als de trouw der lieve Bruid.

Laat, kenn'mer zangeres, uw blyde galmen hooren,
En kroon haar' Uitverkooren
Met Hemelsche Amarant,
Die nimmermeer vergaat, gelyk zyn minnebrand.

Nu gaat de zon ten rei, en schiet haar minnestraalen
Op bergen, bosch en dalen.
De leeuwrik quinkeleert,
Nu 't bloeijzen knopje allengs in bloem en vrucht verkeert.

Zo lieflyk zag men haar in d'opgang van uw leven
Een heerlyk schynsel geeven,
Wanneer uw zuiv're min,
Vernieuwde Bruidegom, straalde op uw zielsvriendin.

De bloemen uwer jeugd veranderden in vruchten.
De Paradys genuchten
Verheugden uwe ziel;
Dewyl u, en uw Lief, de waare deugd beviel.

De koning Krezus mag op goude schyven roemen,
En zig gelukkig noemen,
Terwyl hy Solons raad,
Verblind door overvloed, te zorgeloos versmaadt:

Hy merkt door zynen val, dat ieder in dit leven
(Hoe hoog in staat verheven)
Door 's Hemels sterke hand
Gelyk een hooge boom kan ploffen in het zand.

Maar gy, roemwaardig Paar, weet dat des hemels zegen
Als leengoed wordt verkregen;
Waarom ge uit d'overvloed
Uw naasten ondersteunt in hunnen tegenspoed.

Zo volgt gy Davids zoon, den allerwysten Koning,
Die even naa zyn' krooning
Aan Godt om wysheid badt,
En t'evens wierd bedeed met kennis, eer, en schat.

B2r

De Godtsvrucht die uw huis met ryken zegen çierde,
Toen gy uw Bruiloft vierde,
Gaf voedsel aan uw min,
En haalde, op beider bê, de waare wysheid in.

DE VOS deedt als de vos, die niet te ligt zal waagen
Of hem het ys kan draagen:
Maar luistert of het kraakt,
Eer hy door lossen drift in 't stroomend water raakt.

Hy vond zyn VAN DE RYP begaafd met rype zinnen,
Om hem getrouw te minnen,
En tot standvastigheid
In 't geen de hemel geeft, 't zy zuur of zoet, bereid.

Zo wierd hunn' Echtenstaat een Paradys vol lusjes
Door ongeveinsde kusjes;
Zo wierdt hun minnezoet
Een vierde van een eeuw met Hemeldauw gevoed.

De Vreede een schoone maagd aan Serafinne pennen,
En 't sneeuwit kleed te kennen,
Zweeft door de Bruiloftzaal,
En viert hun Jubelfeest met minnelyke taal.

Gezang van den Vreede.

STEM: Tranquille Coeur.

*Men zing met een verheugden geest
Nu uitgelezen' zegenklanken,
En vier dit blyde Jubelfeest
Om de Allerhoogste te bedanken,
Voor zyn genade en gunst, nu vyf-en-twintig jaar
Betoond aan 't deftig paar!*

*Ik zing de Bruilofs reijen voor;
Op myn cimbaal vol zilv're snaaren,
't Geluid vliegt naar het zalig koor;
Om met der Eng'len stem te paaren.
Hier woon ik met myn geest, en wek een zilv'ren galm.
Hier plant ik vreedepalm.*

*De Bruigom strekt een zuil der kerk,
Die 't bloedig zwaerd tot zyssens smeedde;
Hy acht de wraak voor 's Hemels werk,
En volgt den koning van den vreede,
Die op het lieve paar den vreedebalsem giet,
Daar haat en twist voor vliedt.*

De vreede liet zo ras dit zegenvaers niet hooren,
Of uit de hoogste kooren
Verschynt de zuiv're min,
Gekroond met hemels mirt, en wydt de Bruiloft in.

Geen wonder dat de liefde uit 's hemels trans gekomen,
Haar' zitplaats heeft genomen,
Aan deezen zilv'ren disch;
Dewyl hier elks gemoed haar toegeheiligd is.

Zy heeft den echt beziel'd van deez' doorluchte Maagen,
Door 's hemels welbehaagen,
Met voorspoed eer en deugd,
Met bloemen hunner trouw, en vruchten hunner jeugd.

Maar'k zal heer THEZINGS min noch BLAAUWPOTS liefde zingen,
Die als twee bronnen springen
Van helder kristalyn;
Vermits hun roem en naam voor lang vereeuwigd zyn:

Die vliegen naar 't gesternte op 's dichters Fenix pennen,
Te hoog om naa te rennen.
Hun deugd is voor hun dood
Door reinen hemelval der poëzy vergood.

De kusjes die zy u, hunne Echtvriendinnen, geeven,
En in de Bruidzaal zweeven,
Met mommelend geluid,
Betuigen hunne vreugd, ô zusters van de Bruid!

Ge ontvangt weer Heer DE VOS den zegen van uw MOEDER
Door gunst van d'Albehoeder,
Die nog de vreugd geniet
Dat zy een jonge spruit van haar kindskinderen ziet.

Indien de zegening der oudren zal beklyven,
En op de kind'ren blyven;
De zegen uit haar mond
Druipt dan als mannadauw op Salems ed'len grond.

Grootmoeder blyve lang haar Naamgenooten omhelzen,
In schaduw der Elzen,
By 't Overveensche duin,
Verçierd met minlyk groen als Libans Cederkruin.

Zy ziet JOHANNAAS min met Hermons dauw besproeijen,
En aan het Spaaren bloeijen,
Met KOPS alom geacht,
Om zyn verstand en deugd, de glorie van 't geslacht,

Zo hagelwit van hart als zyne blanke waaren,
Het versch gebleekte Gaaren,
Dat met twee draaden sluit,
Gelyk hun zuiv'ren Echt, en dien der nieuwe Bruid.

Heer KOPS door tedre min tot de oud'ren aangedreeven,
Geeft met zyn Lief, zyn Leven,
Grootmoeder 't lieve wicht
Te omhelzen in haar' arm, uit dankbre kinderplicht.

't Onnozel wichtje juicht, en wil van vreugde springen.
Men hoort de liefde zingen,
Ter eere van het zoet,
't Geen 't lieve spruitje geeft aan 't moederlyk gemoed.

Gezang der Liefde

*Zoet wichtje, 'k zie u bloozen,
Terwyl het byetje vliegt,
En zuigt het zoet uit roozen,
Als u de liefde wiegt;
Haar drift is niet te teugelen,
De kindermin heeft vleugelen,
Geen moeders hart bedriegt.*

*Ik zie den tyd genaaken,
(Men hebbe wat geduld)
Dat zy de vreugd zal smaaken
Die haaren wensch vervult,
Als gy met halve woordkens,
Die zachte minnekoordkens,
Haar hartje streelen zult.*

*Gy zult in Haarlems dreeven
Door uwe deugd vermaard,
Een nieuwe Lente geeven
Als u de hemel spaart.
Slaap op 't geruisch van 't windeken,
ô Welgezend Kindeken!
Door de ouders zorg bewaard.*

*Haar goedheid zal u queeken
Met melk als ambrozyn
By Haarlems duinvalbeeken,
Vol leevend kristallyn.
Blyf, lieve nimfje, bloeiende,
En als een bloempje groeiende,
Bevryd van druk en pyn.*

*Als gy een nimf zult weezen,
ô zoete lente spruit!
Wat minnaar, hoe geprezen
Verdient zo lieve een bruid?
Uw Lent vol groene Loveren,
Zal menig' hart betoveren,
Eer gy tot min besluit.*

*Wat vreugd zou 't harte ontvonken,
Als gy verheugd van geest,
Met minnelyke lonken
Verscheent op 't goude feest!
Dan zou de harp der engelen
Zich met de zangkunst mengen,
Die goude nooten leest.*

Na dat de liefde dus MARIA heeft gezegend,
En 't zilverfeest bejegend
Met gulle vrolykheid,
Ontvonkt zy 't heilryk paar tot waare dankbaarheid,

Aan Godt, der vad'ren Godt, van wien den dierb'ren zegen
Uit goedheid wordt verkregen.
Zy zien hun eenig kind
Aan 't deftig huis van KOPS verknocht en teêr bemind;

Zy zien heer WILLEMS zoon, PHILIP in handel bloeijen,
In eer en aanzien groeijen,
Door schranderheid en vlyt,
Meer om zyn deugd bemind dan om zyn schat benyd.

C1r

Zo volgt die braave zoon den vader in zyn handel,
En onbesproken wandel,
De waereld door bekend,
Zo ver 's lands koopvaardy haar' vluggen schepen zendt.

Bloey, rykgezegend Paar, met zulke lieve maagen,
Ontheft van alle plaagen;
Opdat g' uw feest van goud
Met uwe kind'ren en kinds kind'ren vrolyk houdt,

Waarna gy afgeleefd op 't feest der Serafynen
In Salem moet verschynen,
Verçierd met eene kroon
Van eeuwig diamant, bestraalt uit 's hemels troon!

PIETER LANGENDYK.

**Ter zilvere bruilofte van den heere Jacobus de Vos, en mejuffrouwe
Katharina van de Ryp.**

Rykgezegende Echtgenooten,
Zalig Huuwelyksverbond,
Daar de Liefde u houdt geslooten
Hert aan hert, en mond aan mond,
Hand aan hand, en zin aan zinnen;
In uw Trouw elkaâr getrouw;
Nimmer minnensmoede in 't minnen;
Zulk een Man past zulk een Vrouw:

Zulk een Heil volgt zulke Menschen,
Zulk een Lot volgt zulk een' Echt,
Zulk een Huuw'lyk slaagt naar wenschen
Daar de Deugd den Trouwknop vlecht:
Daar geen wulpsche Minnevlaagen,
Koesteraars van valsche hoop,
Ongegronde gronden lagen,
Maar daar Liefde 't hert becroop;
Liefde aan de eeuwigheid geheiligd,
Die met onverderfelyk zout
't Menschdom voor 't versterven veiligt,
En de Waereld staande houdt;
Liefde die haar kuische vuuren
In het kuisch Gemoed ontsteekt;
Vuur dat eeuwen kan verduuren
En zich zelven voedt en queekt.
Kunt ge, ô zalige Echtgenooten
Die nu met verheugden Geest,
Van Gods zegen overgooten,
Viert uw Zilver Bruiloftsfeest;
Kunt gy uit de flauwe trekken
Van een heilig Echtverbond

Al de Zaligheên ontdekken
Die gy in uw Huuw'lyk vondt?
Moet ge u dan niet heilryk keuren?
Al uw Maagschap juicht tans bly,
Nu 't deez' dag haar mag gebeuren
't Vyf en twintigt jaargety
Van dat Echtverbond te vieren
Aan uw' tweeden Bruiloftsdisch,
Daar van allen die 't versieren
Uw JOHANNA 't siersel is,
Heer PHILIPS uw welbehaagen,
Daar ze u aanlacht even schoon,
En de paerel schynt te draagen
Van de Zilvre Bruiloftskroon,
Die haare Echtgezaligde Ouders
Vrolyk toegezongen wordt,
Daar zy met gelyke schouders
't Echtgebouw, dat nimmer stort'.
Even blyde en lustig schooren;
Wyl eene ongeziene hand
's Hemels zegenvollen hooren
Uitstort, en den Huuw'lyksband

Met een' tweeden Knoop helpt sluiten.
's Hemels oog, dat voor u waak',
Dryf de zorgen eeuwig buiten,
Voede uw Ziel met Heilvermaak,
't Voorgenot van 't eeuwig Leven.
Vier, ô Rykgezegend Paar,
(Kan myn wensch wel hooger streeven?)
Vier naa vyf en twintig jaar
't Goude Feest met uwe Maagen:
Vaar dus spade Hemelwaard
Boven 't licht der snelle dagen,
Daar gy de Eng'len evenaart;
Daar ze oneindig Bruiloft houwen,
Die op 't onverganklyk bouwen.

GOVERT VAN MATER.

**Ter zilvere bruilofte van den heere Jacobus de Vos, en mejuffrouw
Katharina van de Ryp.**

Wie helpt me een' zilvren Bruiloftswys
Uit hooggerekte snaaren stryken?
Dit zilver Bruiloftsfeest ten prys:
Wie leert myn vingers niet bezwyken
Op zulk een' ongewoonen toets?
Myn noot is reeds te laag aan 't rollen,
Och, och ik men de zonnekoets;

Wie roekloos klimt moet suizebollen:
Wat styg ik dan dus hemelwaard?
Wat waag ik me op my wasse pennen?
Die laagst zweeft is het best te kennen,
Dan wie houdt zich zo vast aan de aard
Die, zal hy zulk een' Trouwdag maalen,
Geen licht zoekt aan de zonnestraalen!

Gewenschte zilvre Bruiloftsdag!
Naa Vyf en twintig jaargetyden
Dat Vrouw KATH'RINA met een' lach
Het oversuikerd Ja liet glyden,
En Heer DE VOS heur Gade kust,
En kroont en overminlyk zegent,
Met hand en hert en liefde en lust,
En wat ooit zalig Paar bejegent,
Daar de Echtgewyde Bruiloftsspond
Zo twee vereende Trouwverknochten
Ontfangt, beide arm om arm gevlochten
En ziel aan ziel en mond aan mond:
Zo lag God zelf onze aller Ouders
Hun Paradysjuk op de schouders.

Een juk daar zoet en zuur aan hangt
En lief en leed, en lust en onlust,
En vreugd die ligt, en rouw die prangt,
En roos en doorn, en rust en onrust;
Waar dit gelyk in evenwigt
Getorst wordt van twee Echtgenooten,
Daar valt de last den zwaksten ligt,
Daar zal nooit twist de vreë verstooten,
Daar pronkt het Huis met mirt, olyf
En palm en Huuwelyksminnebeelden,
Daar is het Bed een hof vol weelden,
Daar schaft de Disch zoet tydverdryf
En ambrozyn en nektargeuren,
Daar zal de min schoon grys niet treuren.

Wie twyfelt vraag 't dit juichend Paar,
Gepaard in deugd, gelyk van zeden,
Gezegend van d'Alzegenaar
Met Liefde en Huuwlykszaligheden
En Echtvrucht, schoon van Geest en leest,
Waard van zo waarden Stam gedraagen,
Het siersel van dit zilver Feest,

PHILIPS minwaarde welbehaagen
En andre Helft en liefde en lust;
Een Telg reeds tot een' Stam gezegend
Wier vrucht Grootvaders bly bejgent
En Overgrootemoeder kust,
Terwyl 't Grootmoeder vast met lachen
Om zulke kusjes schynt te prachen.

Dan hoe volmaakt al 't onvolmaakt
In 't ondermaansch zich keere of draaije,
De ziel, die de aardsche wuftheid wraakt
Hoe lustig 's waerelds weerhaan kraaije,
Oogt op een' eeuwigblyden dag,
Daar 't daagt van schitt'rende robynen,
En sterregoud, en slag op slag
Weêrlichtend licht vol zonneshynen,
Daar 't altoosduurend vreugde Feest
Weêrgalmt van blyde Hemellingen
Die't driemaal heilig Heilig zingen,
Om 't Lam van aller Geesten Geest,
In eindloos zaal'ger Bruiloftsweelde
Dan zich ooit sterveling verbeeldde.

Daar moet ge oneindig onverzaad,
En zat hier aan drie Bruiloftsmaalen,
Uw ziel, in heil'gen overdaad,
Aan Goddelyken dronk op haalen,
In volle zaligheid verheugd,
In blyschap hemels uitgelaaten,
En dartlende op 't gesternt van vreugd,
Het vloergrond van Jeruus'lems straaten.
Gods eeuwig bloeiend Paradys,
Der heilige Eng'len Hemelwooning
Daar 't geestlyk Manna dauwt en honing,
Der onverzaadbre zielen spys.
'k Weet Twee, naar wensch gehuuwde Menschen,
Geen ryker Huuwlykslot te wenschen.

P. MERKMAN DE JONGE

Ter zilvere bruilofte van den heere Jacobus de Vos, en mejuffrouwe Katharina van de Ryp.

Stem: Aimable Vainceur.

*NV 't deftig Paar
Na vyfmaal vyf jaar
Hun trouwzon ziet daagen,
En 't feest met hun Maegen
Mag vieren aan 't Spaar,
Zo laat ons met klanken,
Vol blydschap, bedanken
Godt d'Alzegenaar
Wiens gunst deeze twee
Met alle genoeg
Te zaamen deedt voegen
Door Eendragt en Vreê.
Hier lacht d'Overvloed,
Terwyl 't druive bloed
Komt met lekkernyen
't Genoegen te vleyen,
'k Wensch ramspoet nooyt gryp',
Noch droefheid ooit nyp'
De Herten van DE VOS met zyn VAN DE RYP.*

ô Opperzegenaar! die van uw Hemeltrans
 De Sterren, Zon, en Maan, met al hun licht en glans
 Als in 't verschiet beschouwt, voor wiens genade stralen
 Al 's werelds yd'le gloed het hoofd moet onderhaalen,
 Die 't bloeiend Paradys in 't Oosten hebt geplant,
 Daar d'allereerste trouw, in d'onbevleken stand,
 Van 't éénig Paar, wierd door uw wyzen raad besloten;
 Daar gy uw zegen aan de eendragtige Echtgenooten
 Voorspeld hebt, in de trouw van 't menschelyk geslagt;
 Hoe vrolyk zien wy thans die zegening volbragt
 Op 't Zilv're Bruiloftsfeest van deze welgepaarden?
 Die nooit door haat, of twist, van hunnen stam ontaarden,
 Maar 't voetspoor van de deugd betreden onvermoeid,
 Waar door JACOBUS met zyn KATHARINA bloeijt
 In eendragt, liefde, en rust, door hun gezegend paaren.
 't Gesloote sirkelrond van Vyfëntwintig jaaren
 Verstrekt een zilv're kroon, waar af het flikkerlicht
 Een leidster, en een baak verstrekt voor het gezicht
 Der Echtgenooten, door hun minzaam huuw'lyks leeven,
 Om nevens hen langs 't spoor des Godsdiensts op te streeven
 Naar d'onbevleken staat van een vernoegde ziel,
 Die, schoon al 't wereldsche met ramp haar tegenviel,
 standvastig, als een rots in 't midde van de baren,
 In 't eind' dat onweer ziet door 's hemels gunst bedaren.
 Gelyk nu Heer DE VOS, na voor- en tegenspoed,
 Met zyne VAN DE RYP het Zil'vre Feest ontmoet
 Na Vyfëntwintig Jaar. ô Aangenaam herdenken
 Van zulk een waarden dag! niets kan uw luister krenken:

Wyl nog die zelve vlam JACOBUS hart bestraalt,
 Als toen hy door zyn min eerst heeft gezegepraald,
 Met KATHARINA'S hand voor 't echtaltaar te ontfangen;
 Dus weet de opregte min haar hoogsten wensch te erlangen,
 En word aan uur, nog dag, nog maand, nog jaar bepaald,
 Dewyl Jehovah's gunst altoos de trouw bestraalt,
 Die op 't tiras der deugd door de eendragt wordt verheeven;
 Hoe ziet ge, ô Bruidegom en Bruid! u zelf herleeven
 In uw JOHANNA'S deugd; Heer WILLEMS vreugde en troost,
 En hoe herleeft zy weêr in haar gezegend Kroost.
 Terwyl, ô waarde Heer! uw *Moeder* opgetogen
 Van blydschap, 't derde Lid kan van haar stam beoogen.
 ô Duurb're blydschap voor 't gezegende Geslagt,
 Daar dit verëenigt Paar de wenssen ziet volbragt.
 Het opgedragen, met een rei van huuwlyks zangen;
 Vernieuwde Bruid, ik zie uw Zusters, vol verlangen
 U reeds genaken; om de vreugd van hun gemoed
 U af te malen, in een heusse zegegroot;
 Dus zien we op 't feest van uw vernieuwde Bruiloftsvlammen.
 Tot glorie van het Spaar, de drie roemwaarde stammen
 Van KOPS, van THEZING, en van BLAAUWPOT, heel verheugd
 Hun stem verheffen, by deez' onbesprooke vreugd
 Van 't Zilver Bruiloftsfeest, daar gy, ô Egtgenooten!
 Weêrzyds uit stammen, ryk van eer en deugd, gesproten,
 Niet minder om hun heil verheugd zyt, en vernoegd,
 Dan zy om uw geluk, door Godt u toegevoegd.
 Laat vry de losze jeugd het huuw'lyks offer zwaaijen,
 En op des wellusts spil al haar belang doen draaijen,

Die liefde vliegt als rook in weinig dagen weg;
 Maar daar de kuisse min met raad en overleg
 Van deugd en godsdienst, heeft de harten t'zaam gebonden,
 Daar blinkt de kuisse trouw veel jaaren ongeschonden.
 En word door de eendragt met een Zilv're kroon gekroond,
 Die 't zuiver hart van Bruid en Bruidegom vertoond.
 Wel aan, DE VOS! en VAN DE RYP! gy die uw dagen
 In onderlinge min aan Godt hebt opgedragen
 Naar 't voorschrift van zyn wet, verwacht daar af tot loon,
 Na Vyfëntwintig jaar een Goude Bruilofts kroon,
 Jehovah wil hier toe u zynen zegen geven!
 Hy doe uw staâg in rust, gezond, en vrolyk leeven!
 Hy geve uw *Dogter*, en haar waardige *Egtgenoot*,
 Met hun liefwaarde *Telg* zyn zegen, en vergroot
 Hun heil tot uwe vreugd, en zo veel huisgezinnen,
 Die door zyn koopzorg staâg hun daaglyks voedzel winnen.
 Zyn oly van Genaâ stroome op uw Vrinden neêr!
 Op dat zy dag op dag in aanzien, deugd, en eer
 Aangroeijen, tot vermaak van hunne tydgenooten.
 Al ziende Godheid! heeft uw Vader-zorg besloten,
 Om dit liefwaardig Paar nog eens dien blyden dag
 Te doen aanschouwen, in een kinderlyk ontzag
 Tot u, ô Opperheer? zo laat de blyde stralen
 Van uw genade en heil op hunne hoofden dalen;
 Zo spreekt de Naneef nog aan d'oever van het Spaar
 Van VAN DE RYP en van DE VOS na honderd jaar.

Vreugde-zang.

STEMME: Elk heeft zyn byzonder dryven.

*LAat ons gulle vreugd bedryven
Met een vrygelaaten geest,
Op dit Zilver Bruilofts Feest:
Kon ik nu de vreugd, beschryven,
Huwlyks vreugd! die in haar stant
Rust op Eeuwig diamant!*

*Vreugd! die nu de trouwkroon vaster
Sluyt van dit vereenigd Paar,
Als voor Vyfëntwintig Jaar,
Nooit gestoord door ramp of laster.
Vreugd! die op haar staale schild
't Deftig Paar ten Hemel tilt.*

*Vreugd! die eerstmaal triumpheerde,
Toen in 't heerlykst tafereel
In het Oosters lustprieel
d'Almagt 't eerste Paar boetzeerde,
En de zuivre glans der jeugd
Ging ten reye op liefde en deugd.*

*Vreugde! Voedster van 't verlangen
Naar een eeuwig duurend goed,
Zwaaijende uit een rein gemoed
Hemelsche triumfgezangen:
Vreugd! die 's Hemels voorsmaak geeft,
Wyl men hier op aarde leeft.*

*Deeze Vreugde, die met haar stralen
U vaak koestrend heeft verzeld
Door my, wenschende, u voorspeld,
Dat gy 't zaam zult zegepraalen,
Als gy vyftig Jaar getrouwd
Viert uw Jubel Feest van Goud.*

*Dat ge uw Erf-Nakomelingen,
Ryk van Goed, van Eer, en Deugd
Zien zult, tot u deeze vreugd
Eens doe Halelujah zingen,
t'Zaam vernieuwd van Lyf en Geest
Op Gods diamante Feest.*

J. OOSTERWYK